

tes frit. Det er min Overbevisning og tilbøls min Erfaring, at de Fiske, der findes i Havet, i de aabne Bunde, ved Kysterne omkring vort Fædreland, komme tilstede i en saa overordentlig stor Mængde, at det, der fiskes, kun udgjør en forsvindende Del af den Fiskemængde, der er i vore Farvande, og jeg tror derfor, at Fædningens Bestemmelser og navnlig saadanne Bestemmelser, som angaa Massevidde og Størrelsen af den Fisk, som maa afhændes, som maa sælges — hvilket jo er fastslaaet i Loven — ere overflødige i det Store. Jeg vil dernæst, navnlig med Hensyn til den Størrelse af de forskellige Fiskearter, under hvilken de ikke maa sælges eller afhændes, spørge om, hvorledes man vil gennemføre en Kontrol hermed. Massevidde og deslige kan man jo paa det Nærmeste kontrollere; men hvorledes vil man kunne gennemføre et Tilsyn for Fiskernes Bedkommende med Hensyn til den Fisk, de fiske. Det anser jeg for at være uigjennemførligt, og da det jo er almindelig erkjendt, at det ikke er heldigt at have Lovbestemmelser, som man ikke kan gennemføre i Praxis, anser jeg det ogsaa af den Grund for heldigere, om man aldeles ubelader disse Bestemmelser af Loven. Jeg er enig i, at Kapitel 5, som handler om Kontrollen, ikke behøves undtagen for Limfjordsfiskeriets og i det Hele taget for Fjordfiskeriets Bedkommende; det vil med andre Ord sige, at jeg mener, at med Hensyn til Alt, hvad der ligger udenfor Fjordfiskeriet, som maaste nok trænges til en Revision, turde det være unyttigt og overflødigt at lovgive ved indskrænkende Bestemmelser. Det forekommer mig, at, naar man har stillet sig denne Lovs Opgave som den, kun at indføre indskrænkende Bestemmelser, da er dette ikke det rette Maal at stille sig for et saadant Lovforslag. Jeg mener, at der er mange andre Ting, som kunne komme i Betragtning og bør komme til Gjennemførelse i et saadant Lovarbejde, og jeg skal da tillade mig at fremhæve for det Første Regler for Statens Tilskud eller Laan til Havne, Redskaber og deslige, for det Andet Regler om Affætningsforholdene, som ogsaa ere bleven berørte af foregaaende Talere, navnlig Regler og Bestemmelser for, hvorledes man gennem vore Kommunikationsmidler kunde imødekomme og lette vore Fiskevarers Affætning, og for det Tredie Forsikringsvæsenet, navnlig at man kunde faae, hvad man hidtil i høi Grad har savnet, en Forsikring mod Søfald af Baade, Fiskefartøier og Fiskerivedskaber. Jeg tror, at det er Noget, som der i høi Grad trænges til; thi det maa jo erindres, at vor Fiskerbefolkning i det Hele bestaar af om ikke fattige, saa idetmindste usiformuende Folk, for hvem deres Fartøier og deres Garn er deres eneste Rigdom. Forsaavidt kan man da gjerne sige, at det er en Livsbetingelse for denne Befolkning, at den ikke lider større Skaar i saa Henseende, end den kan taale. Men nu kan i en eneste Nat enten Storm

eller forbiseilende Skibe — der er jo i saa Henseende forskellige Maader, hvorpaa det kan ske, — tilintetgjøre en Mandes Erhverv og hele Eksistens ved Udeløggelse af hans Baad og Redskaber. Dernæst skulde en saadan Lov for det Fjerde indeholde nærmere Bestemmelser om Beskyttelse mod fremmede Fiskere og navnlig i det Hele taget om Forholdene mellem fremmede Landes Fiskeridrift og vor egen. Man vil maaste sige, at der i dette er Meget, som slet ikke egner sig til at optages i en Fiskerilov. Ja, det vil jeg nu ikke saa ganske indrømme; jeg tror, at, naar man skal have en Lov med Titel: Om Fiskeriet i Danmark, saa maa denne Lov kunne indeholde Alt, hvad der paa det Nærmeste staar i Forbindelse med Fiskeridriften, ikke alene med Hensyn til Indskrænkninger og Fædning, men ogsaa i det Hele taget, hvad der kan tjene til at lette Fiskerne dette Erhverv, saa at det kan bringes til den størst mulige Fuldkommenhed, som det efter vort Lands naturlige Betingelser kan gjøre Krav paa. Naar man undtager de senere Aar, man kan vel sige omtrent en halv Menneskealder, i hvilken vort Fiskeri er gaaet meget fremad, kan man nok være berettiget til at paastaa, at det forøvrigt har vegeteret eller været i sin Barndom, saa at det langtfra har kunnet sættes ved Siden af Fiskeriets Udvikling i forskellige fremmede Lande, navnlig Norge, Holland, England, Nordamerika og flere Lande. — Da Liden er strede saa langt frem, og der er talt saa meget om denne Sag, skal jeg indskrænke mig til disse almindelige Bemærkninger. Dog kunde jeg endnu have Anledning til at fremføre en Bemærkning med Hensyn til den Paragraph, som omhandler en Sammendragning af alle de nugældende Bestemmelser om Fiskeriet og Ophævelse af de gamle Bestemmelser, som nu blive overflødige ved denne Lov, det er, saavidt jeg erindrer, Lovforslagets § 58. Det er ikke blevet mig fuldstændig klart, om denne Liste eller denne Opregning af Lovbestemmelser indeholder Alt, hvad angaar Fiskeriet, og som saaledes bliver inddraget under denne Lov, eller om der ikke tillige bliver enkelte Bestemmelser tilbage, som vedblive at være i Kraft ved Siden af denne Lov. I saa Fald tror jeg, at det vilde være rigtigt og ønskeligt, om det Hele kunde blive sammendraget og kodificeret, saa at man havde Alt, hvad der angaar vort Fiskeri, samlet i en eneste Lov.

**Zable:** Den ærede Forsamling maa undskyldes, at jeg engang endnu uleiliger den med nogle Ord. Den sidste Taler (Dam) endte med at sige, at han ønskede en Kodifikation af samtlige Bestemmelser om Fiskerivæsenet. Det forekommer mig imidlertid, at de her førte Forhandlinger tilstrækkeligt vise, at der endnu hersker en stor Uvisshed med Hensyn til mange af de allervigtigste Punkter angaaende denne Sag. Man kjender ikke rigtig de naturhistoriske Forhold, man kjender